

serede mig, var navnlig, om Generalforsamlingen stadig i Banker som i andre Selskaber er suveræn, med andre Ord, om Generalforsamlingen, efter at Bestyrelsen havde forelagt et Forslag om Udbyttefordelingen, godkendt af Bankinspektøren, kunde tilsidesætte det og maaske vedtage et større Udbytte end det, der var godkendt af Bankinspektøren. Det gik den højtærede Minister ganske udenom. Men hvis det er Tilfældet — og det maa jeg indtil videre gaa ud fra —, forekommer Lovforslagets Formulering og Begrundelse endnu mere forunderlig, end den hidtil er forekommet mig.

Jeg skal i øvrigt ikke forlænge Debatten videre. Jeg ønsker ikke at tærse Langhalm paa de specielle Bestemmelser i Lovforslaget. Jeg har haft Lejlighed til at udtale mig om forskellige Punkter, men har ikke faaet fuldt Svar paa alle de opkastede Spørgsmaal. Jeg gaar imidlertid ud fra, at den højtærede Minister mener, at Drøftelsen passende kan finde Sted i Udvalget, og derfor skal jeg indskrænke mig til de Bemærkninger, jeg her har fremsat.

Zahle: Det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen har gjort mig den Ære at spørge mig, om jeg var Tilhænger af Statsdrift for Banker. Jeg skal have den Fornøjelse at svare ham klart derpaa, uagtet den Sag, som her er til Forhandling, aldeles ikke giver nogen Anledning til at rejse dette Spørgsmaal; thi her stilles absolut ikke Forslag om Statsdrift af Banker. Jeg ved ikke, hvad det er, der giver det ærede Medlem Anledning til at fantasere om noget saadant. Det kan dog ikke være muligt, at det ærede Medlem forveksler Aktieselskabsdrift med Statsdrift, det vilde dog være for grov en Forveksling. Det, her foreslaas, er, at man forbeholder Bankdrift for Aktieselskaber alene. Men det er netop kapitalistiske Selskaber og derfor den skarpeste Form for Privatkapitalisme, som paa nogen Maade kan tænkes. Det private Initiativ opretholdes fuldt ud, blot at Bankvirksomhed kun maa drives af Aktieselskaber.

De Udtalelser, jeg har fremsat, har heller ikke givet det ærede Medlem nogen Anledning til at rejse Spørgsmaalet overfor mig, thi jeg har paa det bestemteste

udtalt mig om Forholdet mellem Stat og Banker paa en saadan Maade, at det er tydeligt for enhver, der vil forstaa, hvad jeg har sagt: at jeg netop vil, at Staten skal holdes helt udenfor ethvert Ansvar for Bankdrift. Jeg har netop udtalt Betænkelighed ved Koncessionssystemet og Betænkelighed ved alt for vidtdrevet Statstilsyn med Bankerne, fordi jeg er af den Mening, at hvis nogen af Delene drives for vidt, kan det komme til at kaste et Ansvar over paa Staten. Jeg mener ikke, man tydeligere kan sige det, som er mit Svar til det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen, at jeg er Tilhænger af privat Initiativ paa dette Omraade og Modstander af Statsdrift af Banker; og jeg er derved i god Overensstemmelse med det foreliggende Forslag, thi det giver ikke den mindste Anledning til at tale om, at nu trues vi med Statsdrift af Bankerne. Lovforslaget her hviler udelukkende paa det private Initiativs Grundlag, det indskrænker det blot en lille Smule og efter min Mening for meget, idet det foreskriver, at det kun skal være Aktieselskaber, der skal kunne drive Banker. Men paa dette Punkt har jeg ogsaa taget Afstand fra Forslaget og netop hævdet Retten for de private til fremdeles ligesom hidtil her i Landet at drive Bankvirksomhed, naar de opfylder de Betingelser, som rimeligt kan stilles.

Efter at have besvaret dette Spørgsmaal fra det ærede Medlem har jeg kun en eneste yderligere Bemærkning at gøre, nemlig i Anledning af, at det ærede Medlem — som han nu oplyser for at vise mig en Ære — fremdrog de tidligere radikale Handelsministre Hages og Hassing Jørgensens Udtalelser imod, at man berøvede Bankdirektører Retten til at sidde i andre Aktieselskabers Bestyrelser. Maa jeg i Anledning af denne Bemærkning sige, at disse Udtalelser faldt, før de store Bankkrak kom. Men efter at disse var kommet og man havde haft Lejlighed til at lade sig belære af dem, kom der et Forslag fra Venstres Handelsminister, Hr. Jørgen Christensen, og han havde ikke lært mere af, hvad der var foregaaet, end at hans Forslag ikke indeholdt noget bestemt Forbud mod, at Bankdirektører sad i Bestyrelser for Aktieselskaber, der var finansierede af Banken. Det kunde de gøre